

Sygn. akt I CSK 3315/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z wniosku A. H.
z udziałem W. M., Gminy S., W. C., T. C., B. Z.-H. i A. Z.-M.
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 sierpnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 22 czerwca 2021 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej oddalenia apelacji uczestnika postępowania W. M.;**
- 2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałej części;**
- 3. zasądza od A. H. tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz: a) Gminy S. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł, b) W. C. i T. C. kwoty po 120 (sto dwadzieścia) zł.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. H. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w R. z 22 czerwca 2021 r., zaskarżając to postanowienie w całości co do pkt I, II i III oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Jako przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał nieważność postępowania oraz oczywistą zasadność skargi.

Uczestnicy postępowania W. C., T. C. i Gmina S. w odpowiedziach na skargę kasacyjną wnosili o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jedną z przesłanek dopuszczalności środka zaskarżenia jest interes prawny w zaskarżeniu. Dla jego powstania konieczne jest istnienie stanu pokrzywdzenia orzeczeniem (*gravamen*), który występuje, gdy zaskarżone orzeczenie narusza interesy skarżącego (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 15 maja 2014 r., III CZP 88/13). Skarżący nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu postanowienia Sądu Okręgowego w części, w jakiej Sąd ten oddalił apelację uczestnika postępowania W. M.. Brak interesu prawnego w zaskarżeniu powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej w tej części jako niedopuszczalnej na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Skarżący, oprócz powołania w skardze art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c., nie przytoczył żadnych okoliczności ani argumentów wskazujących na nieważność postępowania. Sąd Najwyższy nie dostrzega przy tym tego rodzaju uchybień, które mogłyby prowadzić do wniosku o nieważności postępowania. Brak jest więc podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z tej przyczyny.

Skarżący nie wykazał też, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Zasadnicza część argumentacji skarżącego zawarta we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zmierza do zakwestionowania dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny dowodów oraz poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych. Zawarty zaś w art. 398³ § 3 k.p.c. zakaz oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów oraz związanie Sądu Najwyższego ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) oznacza niedopuszczalność powoływania się przez skarżącego na wadliwość wyroku sądu drugiej instancji, polegającą na ustaleniu faktów lub niewłaściwie przeprowadzonej ocenie dowodów, również we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 października 2020 r., IV CSK 136/20). Sformułowane przez

skarżącego zarzuty kasacyjne są jedynie wtórne względem zarzutów odnoszących się do ustaleń faktycznych.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w części, w jakiej nie podlegała odrzuceniu i zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.), a także § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) obciążył wnioskodawcę kosztami postępowania kasacyjnego.

[as]